

Олександр Федорович Лазурський (1874-1917)

- Лазурський Олександр Федорович (1874-1917) - російський лікар і психолог. Дотримуючись природничої орієнтації, розробив «характерологію» - психологічну концепцію індивідуальних відмінностей, що розглядалися в тісному зв'язку з діяльністю нервових центрів («Нарис науки про характери», 1909). У психічній реальності виділяв дві сфери: ендопсіхіку як природжену основу особистості, що включає темперамент, характер і ряд інших психофізіологічних особливостей; екзопсіхіку, розуміємо як систему відносин особистості до навколишнього світу («Загальна та експериментальна психологія», 1912). На цій основі побудував систему класифікації особистостей. Лазурський одним з перших почав проводити дослідження особистості в природних умовах діяльності випробуваного.

Лазурский народився в місті Переяславі Полтавської губернії , в сім'ї священника.

Незабаром сім'я переїхала в місто Лубни тої ж губернії, де в 1891 році А. Ф. Лазурський закінчив гімназію з золотою медаллю

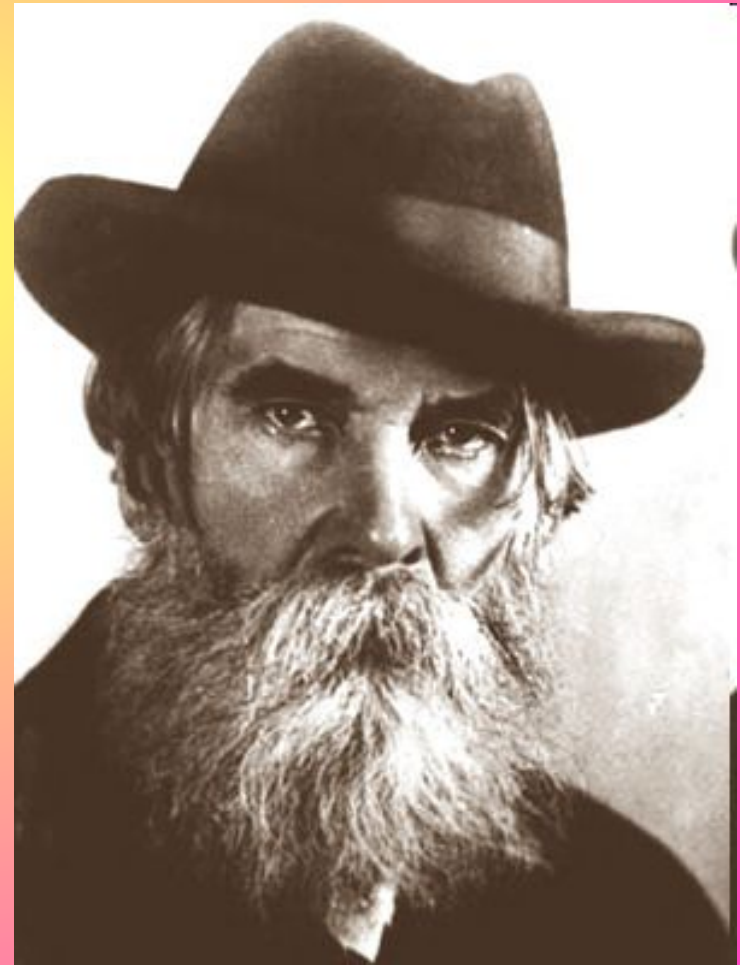
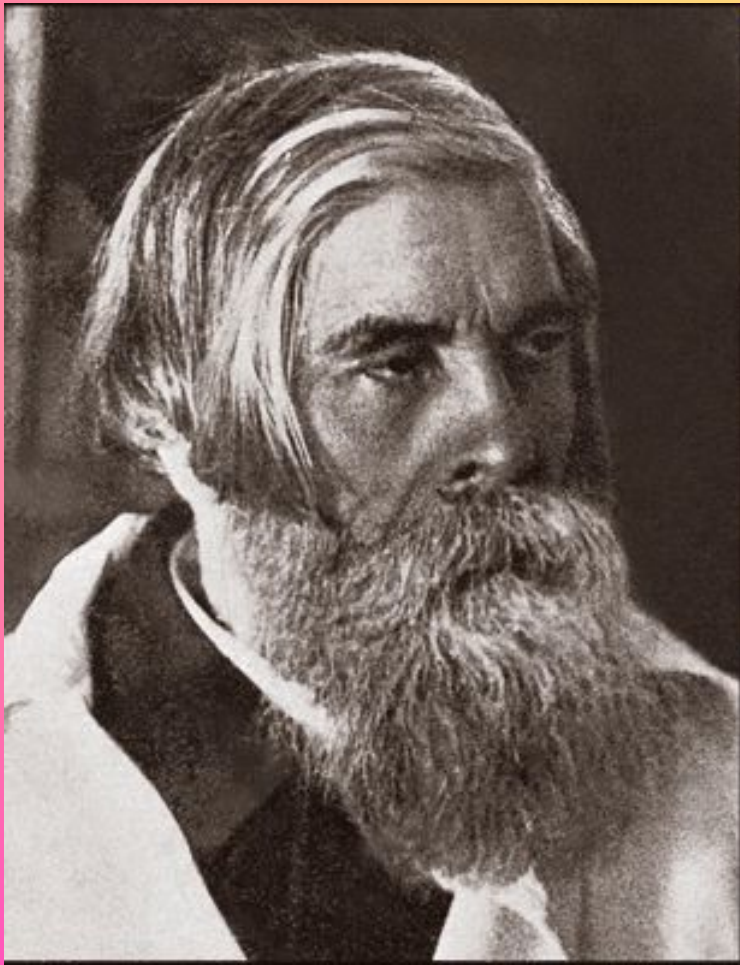

В рік його закінчення він вступив до
Імператорської Воєнно-медичної академії
в Санкт-Петербурзі.

Через три роки він прийняв два важливих рішення, що визначили його подальший життєвий шлях: зробив вибір між розчарувавшою його практичною медициною і «науковою кар'єрою» на користь останньої і вирішив спеціалізуватися на психіатрії та невропатології під керівництвом В. М. Бехтерева

Лазурським була розроблена концепція особистості:

- Значення цієї концепції в тому, що вперше було висунуто положення про відносини особистості, що представляють собою ядро особистості. Особливе ж значення її ще й у тому, що ідея відносин особистості стала відправною для багатьох вітчизняних психологів, перш за все представників ленінградської-петербурзької школи психологів.

Велику роль в житті та роботі Лазурського відігравав В. М. Бехтерев

Погляди А. Ф. Лазурського на природу і структуру особи формувалися під безпосередньою дією ідей В. М. Бехтерева в пору, коли він працював під його керівництвом в Психоневрологічному інституті.

На думку В. М. Бехтерева «особа представляє собою як би дві тісно зв'язані один з одним сукупності слідів, з яких одна тісніше пов'язана з органічною, а інша – з соціальною сферою». Розглядаючи характер взаємин між ними В. М. Бехтерев відзначав, що «соціальна сфера, розвиваючись на ґрунті органічною, розширює її залежно від соціальних умов життя до міри, коли органічні дії пригнічуються минулим досвідом соціальних стосунків і соціальними діями». В цілому в структурі особи В. М. Бехтеревим підкреслюється роль соціальної сфери, яка «є об'єднуючою ланкою і збудником всіх взагалі слідів психорефлексів, що виникають на ґрунті суспільного життя і оживляючих ті або інші органічні реакції».

- Зіставлення концепції А. Ф. Лазурського з ідеями В. М. Бехтерева дозволяють передбачити, що останні стали для А. Ф. Лазурського основопологаючими концептуальними положеннями, що отримали теоретичну і емпіричну розгортку в самій концепції особи
- По думці А. Ф. Лазурського основне завдання особи – це пристосування (адаптація) до довкілля, яке розуміється в найширшому сенсі

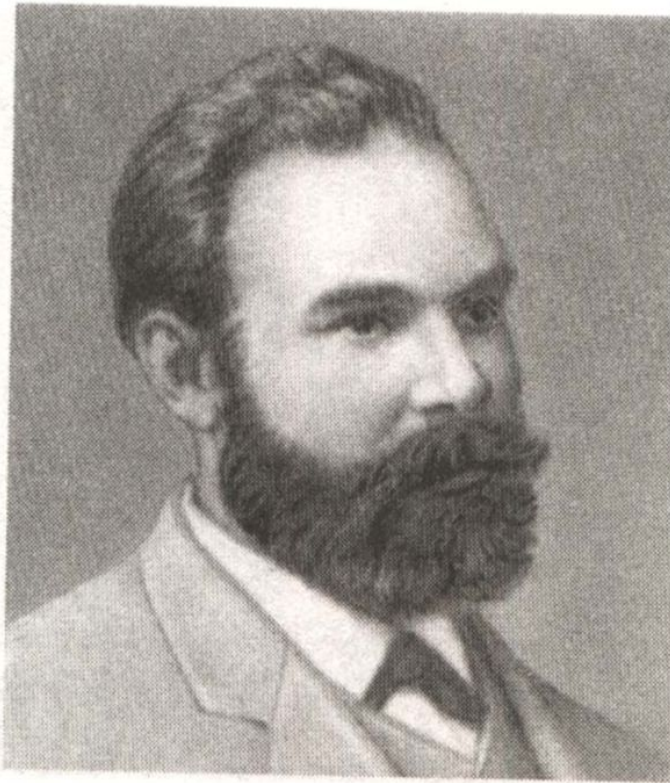

ПАМЯТНИКИ
ПСИХОЛОГИЧЕСКОЙ
МЫСЛИ

А.Ф.Лазурский
ОЧЕРК НАУКИ
О ХАРАКТЕРАХ

А. Ф. Лазурський Помер 13 мар 1917 року. У його архіві були знайдені дві незавершені рукописи: «Психічні функції та їх відносини (нова та психологія)» та «Життя людей, народів і людства» (з присвятою Л. М. Толстому)

А. Ф. Лазурский

СПАСИБО ЗА
ВНИМАНИЕ =)

